

100 DNÍ MODLITIEB

ZA CELOSVETOVÚ CIRKEV A ZA JEJ POSLANIE
27. MAREC - 4. JÚL 2020

- Vyliatie Ducha Svätého
- Osobné oživenie pre misiu
- Za zvládnutie pandémie COVID-19

DRUHÝ TÝŽDEŇ

www.100dnimodliteb.cz

www.revivalandreformation.org/100days

Druhý týždeň - 100 dní modlitieb

Volanie na Ježiša v čase naliehavej núdze.

3. - 9. apríl 2020

„Čo keby sme sa pozreli na hriech ako sa pozeráme na COVID-19“

Eric Louw

Pred pár týždňami sme ja a moja žena skončili s podozrením na otravu potravou a so zvýšenou teplotou. Našťastie po 36-tich hodinách boja s horúčkou som sa uzdravil. Horúčka mojej ženy avšak neodišla. Navyše sa k tomu pridala suchý kašeľ a bolesť celého tela.

Po pár dňoch sme sa spojili s kontaktným centrom na vyšetrenie pre podozrenie na COVID-19 a dohodli si termín vyšetrenia. Povedali sme jej symptómy a bolo nám povedané, že aj napriek väčšine sediacych symptómov, keďže sa vedome nestretla s nikým, kto bol diagnostikovaný ako nosič COVID-19, nebude oprávnená absolvovať žiaden z testov. Takže by to bola zbytočná strata času, aby sme prišli na vyšetrenie.

Pár dní neskôr, ako moja žena stále zápasila s horúčkou, zobudila sa na kašeľ, keď vykašľovala husté hlienky. Toto jej spustilo taký silný dávivý reflex, že začala kašľať a vracať a nedokázala to zastaviť asi ďalšie dve hodiny. Zobrali sme ju na pohotovosť a zdieľali sme všetky predchádzajúce informácie s doktormi. Dali ju na infúzie a predpísali jej lieky, ktoré pomohli dostať jej stav pod kontrolu.

Znovu som sa spýtal na možnosť otestovania mojej ženy na COVID-19, lebo sme ich upozornili, nech zoberú do úvahy fakt, že pracuje s mnohými zahraničnými partnermi a nedávno bola mimo štátu a zúčastnila sa konferencie. Doktor nám povedal, že napriek tomu, že moja žena má symptómy, na otestovanie potrebuje mať kontakt s osobou, ktorá už bola diagnostikovaná na COVID-19. Ako nám to doktori oznámili, uvedomil som si, že buď nemajú dostatok testov, alebo medicínski profesionáli čakajú na dosiahnutie určitého množstva nakazených v populácii, aby túto diagnózu začali brať seriózne.

Po viacerých diskusiách nám doktor konečne povedal, že moja žena bude otestovaná najskôr na všetky ostatné možné diagnózy. A ak výsledky z týchto testov prídu negatívne, druhý ster bude okamžite odoslaný na lokálne oddelenie pre testovanie COVID-19 a mali by sme od nich počuť správy o pár dní. Zatiaľ sme mali inštrukcie, aby sme sa vrátili domov a zavreli sa v domácej karanténe, čo sme aj spravili.

Keď všetky prvotné testy prišli ako NEGATÍVNE, tak hneď v ten istý deň som dal vedieť každej skupine ľudí, s ktorými som bol v kontakte, aby vedeli o našich okolnostiach a zvýšili opatrnosť na maximum. Toto viedlo veľa ľudí, aby šli do domácej karantény.

Aby sme nespôsobili niekomu veľa problémov, tak som sa rozhodol kontaktovať nemocnicu a zistiť, či ster mojej ženy bol odoslaný na testovanie COVID-19. Zamestnanci nevedeli, kam bol ten ster odoslaný. Volal som z jedného pracoviska na druhé bez nejakej pomocnej informácie. Trvalo to dni, kým nás skontaktoval krajský epidemiológ, aby sme sa dozvedeli, že ani neplánujú jej ster nakoniec zaslať na testovanie. Keď som vysvetľoval naše okolnosti ďalej a koľko ľudí bolo kvôli nám v domácej karanténe a čakajú na výsledky, povedali nám, že pošlú ster na testovanie COVID-19 v utorok.

Utorok prišiel a odišiel. Žiadne výsledky. Streda prišla a odišla. Žiadne výsledky. Zatiaľ moja žena skončila znova na pohotovosti, keďže nemohla prestať kašľať. Štvrtok prišiel a blížil sa jeho koniec. Žiadne výsledky. Pri našom ďalšom vyšetrení sme prišli na to, že ďalších pár stoviek vzoriek čakalo na výsledky, pravdepodobne s podobným príbehom ako ten náš.

Nakoniec vo štvrtok 19:30 večer, takmer 12 dní od našej pôvodnej karantény, sme mali výsledky naspäť. NEGATÍVNE! Aká úľava, ale aj koľko utrpenia.

Vo veľa situáciách nám naša skúsenosť pripomína ten úplne prvý „vírus“, ktorý nainfikoval tento svet. Ako COVID-19, hriech sa nezdal smrteľný, keď sa prvýkrát objavil na nebesiach. Hriech sa nezdal byť taký smrteľný, ani keď prišiel na zem, vo svojej karanténe na jednom jedinom strome. Ale ako sa hriech začal šíriť z hada na Evu, na Adama a na ich potomkov, rýchlo sa rozrástol v niečo, čo sa dostalo úplne mimo kontrolu.

Nanešťastie, v porovnaní so svetovou odpoveďou na COVID-19, väčšinu z nás netrápi šírenie sa hriechu. Nie sme taký ustarostení z testovania našich životov pomocou Božieho slova a hľadaním v našich srdciach. Vidíme symptómy – sebeckosť, hnev, pýchu – ktoré prenikajú do všetkého, čo robíme. Ale ignorujeme tieto príznaky. Užívame si hriech, hráme sa s ním, žartujeme o ňom, robíme všetko, len sa nesnažíme ho očistiť z našich životov za každú cenu.

Čo keby sme robili veci inak? Čo keby sme liečili hriech ako je to s COVID-19?

Žalm 139:23-24 nás povzbudzuje predložiť samých seba na diagnostický test. (použitý preklad z Jeruzalemskej Biblie, pozn. Prekladateľa) „Bože, skúmaj ma a poznaj moje srdce, skúsaj ma a prever moje myšlienky! Ak nájdeš vo mne niečo nesprávne, prived ma na večne správnu cestu!“ Boh túži, aby sme spoznali svoju skutočnú situáciu a aby sme hľadali duchovné vyliečenie. Jeho srdce túži, aby sme boli očistení a vyliečení. My všetci sme v karanténe tu na zemi, ale jedného dňa karanténa skončí a Ježiš nás príde zobrať domov. Keď príde, budeme pripravení?

Eric Louw je pastorom v Texase, práve dokončuje svoj doktorát v teológii na Andrewsovej univerzite v Berrien Springs v štáte Michigan. On a jeho žena, Ester, sú zobrať 3 roky a veľmi sa tešia na príchod ich prvého dieťaťa v septembri!

OTÁZKY NA SRDCE: Sme ochotní dať Bohu povolenie prehľadať naše srdcia a vyčistiť ich od smrteľného vírusu – hriechu? Čo ak to znamená pýtať si odpustenie od niekoho, koho náš hriech zranil?

AKTÍVNA VÝZVA PRE SRDCE: Tento týždeň, ako pokračujeme s modlitbami za ochranu našich tiel a za liečenie, poďme sa modliť za naše duchovné vyliečenie. A urobme kroky k tomu, že sa skontaktujeme s tými okolo nás – požiadame o odpustenie, vyhladáme zmierenie sa, podelíme sa s Božou láskou! Neľahčujme viac už hriech (malý či veľký), ale požiadajme Boha o pomoc, aby sme od neho vedeli utiecť so všetkou silou. A ako sa budeme modliť, priznajme sa k 1. Jánovmu listu 1:9 a k Izaiášovi 1:18.

„Mnohí, ktorí by s hrôzou ustúpili od vykonania nejakého veľkého priestupku sú vedení k nazeraniu na hriech v maličkostiach ako na vec s bezvýznamným následkom. Ale tieto malé hriechy požierajú zbožnosť v duši človeka.“ (The Faith I Live By, str. 92 v origináli)

Pre hlbšie štúdium- dodatočná odporúčaná literatúra na tento týždeň:

- Ellen Whiteová, [Cesta ku Kristovi, kapitoly 2 - 3](#) vid' str. 10-16
- „[Odstránenie duchovných trhlín](#)“ – vid' str. 17-21

Deň 8 – Modlitebné podnety pre piatok, 3. apríla 2020

1. Modli sa za krajiny a regióny, ktoré boli ťažko postihnuté pandémiou COVID-19 s obeťami na životoch a ťažkosťami či kolapsom vo verejnom zdravotníckom systéme.
2. Modli sa za vytrvalosť a silu pre lekárov a zdravotný personál. V prípade, že poznáte niekoho, kto pracuje v zdravotníctve, dajte im vedieť, že sa menovite za nich modlíte.
3. Modlite sa za Božiu milosť pre členov tvojho zboru, ktorí sa musia vyrovnávať s dennými zmenami v ich živote. Modli sa za tých z tvojho zboru, ktorí sú postihnutí – nech dokážu byť aj v tejto situácii vernými Božími svedkami.
4. Modli sa za členov cirkvi, nech dokážu nájsť spôsoby ako povzbudzovať jeden druhého vo viere. Špeciálne však za tých, ktorí sú osamote v domácej karanténe či izolácii. Povzbud' ich!
5. Modli sa za tých v severozápadnej časti misie Mindanao na Filipínach. Títo ľudia trpia nedostatkom jedla a ostatnými základnými dennými potrebami počas pandémie COVID – 19. Modli sa za nich a ich vieru aby neochabovala.

Deň 9 – Modlitebné podnety pre sobotu, 4. apríla 2020

Zobrazovať Jeho slávu

„Nebudte nikomu nič dlžní, krome navzájom sa milovať; lebo ten, kto miluje blížneho, naplnil zákon.“ (Rim 13:8, ROH)

*„Boh ustanovil cirkev, aby prostredníctvom nej viedol ľudí k spáse. Zmyslom jej existencie je služba, jej poslaním je zvestovať svetu evanjelium. Cirkev mala podľa pôvodného zámeru od samotného začiatku odzrkadľovať Božiu dokonalosť a moc. Jej členovia, ktorých Boh „povolal z tmy do svojho obdivuhodného svetla“ (1.Pet 2:9), majú zvestovať jeho slávu. Cirkev je klenotnica plná bohatstva Kristovej milosti; skrze cirkev bude nakoniec dokonalá vznešenosť Božej lásky zjavená aj „kniežatstvám a mocnostiam v nebesiach“ (Ef 3:10)“
(Skutky Apoštolov, str. 9)*

Otázky na zamyslenie: Podľa epištoly Rimanom 13:8 to vyzera, že dlhujeme ostatným ľuďom milovanie rovnakou láskou, akou nás miluje Boh. Ako môžeme preukazovať túto lásku aj v ťažkých situáciách, predovšetkým keď nám druhí ukrivdili? Ako môžeme byť Božím nástrojom pre zjavenie Jeho slávy?

1. Modli sa nech ako Cirkev Adventistov siedmeho dna naplníme našu Bohom určenú misiu ako jeho vyvolení „agenti“ pre spásu človeka.
2. Modli sa za našich členov v Keni. Modli sa za odpustenie a vyliečenie pre členov cirkvi v tejto krajine, za ich jednotu a múdrosť, akým smerom sa majú pobrať v čase krízy pandémie COVID 19. Modli sa tiež, nech Duch Svätý naplňuje vedúcich cirkvi v Keni.
3. Modli sa za našich členov cirkvi a ich vedúcich v africkom štáte Burundi, ktorí sú stále utláčaní. Modli sa, nech Božia láska je viditeľná skrze ich svedeckú službu a aj cez ich skúsenosti iným členom cirkvi na celom svete. Nech Ježiš žiari aj uprostred tohto veľkého zmätku a utrpenia.
4. Modli sa za pokračujúce zviditeľňovanie nových foriem evanjelizácie. Modli sa, ako čo najlepšie zasiahnuť ľudí cez internet alebo iné cesty tak, aby sme stále dodržiavali vládou nariadené „sociálne odlúčenie“ a ešte viac vyvyšovali Krista, jeho Slovo, jeho Spravodlivosť, jeho Svätýňu, jeho zachraňujúcu Silu vo „veľkom spore vekov“.
5. Modli sa za poznanie ako môžeme prakticky zdieľať trojanjelské posolstvo ruka v ruke zo zdravotným posolstvom. Z pohľadu „dejín tejto zeme“ sú tieto posolstva práve teraz tak aktuálne.

Deň 10 – modlitebné podnety pre nedeľu, 5. apríla 2020

Úkryt v Jeho stane

„Ved' ma schová vo svojom úkryte v deň pohromy. Ukryje ma v skrýši svojho stanu, postaví ma vysoko na skalu” (Žalm 27:5, SEP)

*„Boh je ochotný vykonať veľké veci prostredníctvom tých, čo mu dôverujú.. Slabosť mnohých kazateľov spočíva v tom, že sa príliš spoliehajú na vlastnú múdrosť a Pánovi nedávajú príležitosť, aby v ich záujme prejavil svoju vlastnú moc. Boh pomáha svojim veriacim deťom v každej tiesni, ak sa naňho bezvýhradne spoľahnú a ak ho poslúchajú.”
(Patriarchovia a Proroci, str. 367)*

Otázky na zamyslenie: Čo znamená ukryvať sa v skrýši Jeho stanu? Prečo máme ako kresťania tak málo duchovnej sily? Aké dve činnosti od nás Boh očakáva? Ako ich počas aktuálnej krízy môžeme praktizovať?

1. Modli sa za členov cirkvi v pacifickej krajine Fidži, ktorí túžia byť "svetlom" v strede tohto „sveta chaosu”. Modli sa, nech sú piliermi nádeje a kotvami stability v týchto ťažkých časoch. Nech odrážajú Ježišovu lásku pri každom, koho stretnú.
2. Modli sa za miestnu stanicu „Hope” na ostrovoch Fidži. Nech je hodnoverným médiom skrze ktoré mnohí môžu byť zachránení pre Božie kráľovstvo.
3. Modli sa za študentov pripravujúcich sa pre misiu pre tento svet, ktorí odolávajú pandémie COVID – 19 a ktorí sú odlúčení od svojich milovaných rodín. Modli sa za odvahu a silu pre našich misionárov.
4. Modli sa za tých čo stratili prácu, boli dočasne prepustení, aby mali dostatok prostriedkov na platenie nájmu, energií a jedla až dokiaľ znovu nebudú povolani späť do pracovného pomeru.
5. Modli sa cirkev v Taliansku, Francúzsku, Španielsku, Nemecku a ostatných európskych štátoch, ktorí stratili svojich milovaných pre koronavírus. Modli sa za ich útechu a silu ísť ďalej.

Deň 11 – Modlitebné podnety pre pondelok, 6. apríla 2020

Dúha Božieho uistenia

„Proste, a bude vám dané; hľadajte a nájdete; klopte, a otvorí sa vám; lebo každý, kto prosí, berie; kto hľadá, nachádza, a tomu, kto klope, sa otvorí.” (Mat 7:7-8, ROH)

„Svedectvom o Božej vernosti je dúha okolo Božieho trónu, ktorá ukazuje na jeho nemennosť a stálosť. My sme proti nemu zhrešili, nezaslúžime si Jeho priazeň, no aj tak si praje, aby sme vysielali takúto úžasnú prosbu: „Pre svoje meno nezavrhní, nezneucti trón svojej slávy. Rozpomeň sa a nezruš svoju zmluvu s nami” (Jer 14:21). Ak vyznávame Bohu svoju nehodnosť a svoje hriechy, on splní, čo sľúbil a vypočuje nás. Zaručil to cťou svojho majestátu. (Kristove podobenstvá, str. 112)

Otázky na zamyslenie: Rozmýšľaj nad tromi rôznymi typmi modlitby podľa Matúša 7:7-8. Aký význam má dúha obkolesujúca Boží trón? Čo nám Boh zaslúbil? Čo zaručil cťou svojho majestátu? Ako to posilňuje dnešnú istotu?

1. Modli sa za prebiehajúcu zdravotnú krízu v USA a Európe. Modli sa za zamestnancov zdravotníctva, nech stále majú potrebné vybavenie a ochranu pre výkon svojej práce.
2. Modli sa zamestnancov zdravotníctva, pracovníkov bezpečnosti a pracovníkov vlády v USA a na celom svete, ktorí sa nakazili vírusom COVID – 19 počas svojej služby pre iných. Modli sa za ich uzdravenie.
3. Modli sa za tých, ktorí žijú osamotene počas tejto pandémie, modli sa tých, ktorí majú strach a tých, ktorí pociťujú bolesť z izolácie. Modli sa, aby pochopili že nie sú sami, ale Ježiš stojí neustále po ich boku.
4. Modli sa za cirkev vo svojej krajine, ktorá je zatvorená pre pandémiu vírusu. Modli sa za spoločenstvá a zbory, aby našli cestu ako ostať spolu spojení, napr. cez živé vysielania internetu či offline záznamov. Modli sa, aby sme mohli byť stálymi svedkami a nájsť cesty ako iných priviesť ku Kristovi v tomto čase samo-izolovanosti.
5. Modli sa, aby Boh znova zapálil túžbu v našich srdciach po jeho Slove, modlitbu a jeho misiu.

Deň 12 – modlitebné podnety pre utorok, 7. apríla 2020

Božia zmluva s nami

„A keby sa zohnul, a tak sa pokoril môj ľud, nad ktorým je vzývané moje meno, a keby sa modlili a hľadali by moju tvár a odvrátili by sa od svojich zlých ciest, ja vyslyším z nebies, odpustím ich hriech a uzdravím ich zem” (2. Par 7:14, ROH)

„Členovia našich zborov sa potrebujú obrátiť, musia byť viac duchovne orientovaní. Modlitebná reťaz skutočných modlitebníkov by mala obklopiť našu zem. Nech sa všetci modlia v pokore. Tí, čo žijú v susedstve, nech sa spoločne stretávajú a modlia sa za vyliatie Svätého Ducha. Tí, čo nemôžu odísť z domu nech zvolajú svoje deti k sebe a nech sa učia spoločne sa zjednotiť v modlitbe. Nárokujte si Spasiteľove zaslúbenie: „Ak sa dvaja alebo traja zhromaždia v mojom mene, ja budem medzi nimi”. (Review and Herald , 3 Januar, 1907, odstavce 4)

Otázky na zamyslenie: Na základe textu 2. knihy Kroník 7:14 rozmýšľaj o štyroch vlastnostiach srdca, ktoré Boh hľadá aj v nás. Aký postoj máme zaujať počas modlitby? Prečo sú spoločné modlitby dôležité? Ako sa môžeme podieľať na spoločných modlitbách aj keď sme od seba vzdialení?

1. Modli sa, nech ako cirkev poznáme čo znamená „kráčať v pokore pred Bohom a pred ostatnými”. Modli sa, aby nás Boh učil ako sa modliť, ako sa kajať, aby potom už mohlo prísť vyliečenie ak budeme hľadať Boha celým svojím srdcom.
2. Modli sa nech nám Boh pomôže pochopiť čo znamená byť viac duchovnejší a ako vytvoriť modlitebnú reťaz okolo celého sveta.
3. Modli sa za členov žijúcich v juho - anglickom združení a v meste Londýn. Modli sa, aby namiesto súčasného zatvárania zborov pre pandémiu koronavírusom sa mohli otvárať nové zbory, aby sa zväčšilo odhodlanie pre službu nášmu Bohu. Tiež, aby členovia navštevovali zborové spoločenstvá pravidelne a dochvívne.
4. Modli sa za našich mladých v Európe, aby sa vrátili späť do cirkvi. Aby ich veriaci rodičia boli pre nich vzorom a príkladom v duchovnej oblasti.
5. Modli sa za každú osobu bez ohľadu na vek, pohlavie, vzdelanie ci spoločenské postavenie. Aby sme rozoznali, že sme svedkovia a poslovia Božej lásky pre tento umierajúci svet.

Deň 13 – modlitebné podnety pre stredu, 8. apríla 2020

Naše oči sa upierajú na Teba!

*„Bože náš, či ich nebudeš súdiť? Veď my sami nevládzeme vzdorovať tomuto úžasnému davu, ktorý tiahne proti nám, ani nevieme, čo si počať, k tebe upierame svoj zrak.“
(2. Par 20:12, SEP)*

„Nie je Božou vôľou, aby sme zostávali v nemej bolesti zo zraneným srdcom. Boh chce, aby sme sa zadívali do jeho láskyplnej, milujúcej tváre. Žehnajúci Spasiteľ je pri mnohých, oni ho však pre nával sĺz nepoznávajú. Chce nás uchopiť za ruku a viesť, keď sa naňho spoľahneme s detinskou dôverou. Jeho úprimné srdce má porozumenie pre náš žiaľ, utrpenie a starosti. Miluje nás večnou láskou a obklopuje svojou dobrotou a súcitom. Sme sa primknúť k nemu celým srdcom a celý deň uvažovať o jeho milosti. On povznáša človeka nad každodenné starosti a ťažkosti a vedie ho do kráľovstva pokoja. Ubolení a zarmútení trpitelia, myslite na to a tešte sa z nádeje! „Tým víťazstvom, ktoré premožlo svet, je naša viera“ (1Jan 5:4) (Myšlienky z vrchu blahoslavenstiev, str. 20,21)

Otázky na zamyslenie: Čo znamená upierať náš zrak na Ježiša? Čo sa stane keď je niekedy náš zrak zahmlený (rozmazaný) slzami? Čo Boh túži pre nás urobiť? Tak, ako Božie srdce má porozumenie pre náš žiaľ a starosti, tak rovnako by aj naše srdcia mali mať porozumenie pre trápenia a žiaľ ostatných. Ako môžeme byť Jeho predĺženým ramenom súcitu a náruče nežného pochopenia tým, ktorí sú dneska vôkol nás?

1. Modli sa za zlomených, ktorí prednedávnom stratili svojich milovaných, a za tých, ktorí majú ťažkosť pocítiť, že Boh je blízko nich.
2. Modli sa za členov cirkvi, ktorí čelia výzvam pandémie COVID – 19 v celej Kanade. Modli sa o silu, mier a uzdravenie. Modli sa o duchovné oživenie a za to, aby sa v dôsledku tohto náročného obdobia evanjelium ďalej mohlo rozširovať po Kanade.
3. Modli sa za nezištnú lásku, aby sa stala spolu s odovzdávaním darov súčasťou života členov cirkvi na tomto svete. Modli sa, aby tí bohatší jednotlivci sa mohli podeliť s tými, čo majú málo alebo nemajú nič.
4. Modli sa, aby členovia cirkvi po celom svete dokázali odstrániť veci, ktoré ich rozdeľujú a aby sa priblížili k sebe a prosili o neskorý dážd.
5. Modli sa, aby členovia cirkvi na celom svete prevzali osobnú zodpovednosť za zdieľanie evanjelia s ľuďmi okolo seba v dôsledku zrušenia veľkých evanjelizačných programov.

Deň 14 – modlitebné podnety pre štvrtok, 9. apríla 2020

Očistenie skrze oheň

„Usudzujem totiž, že utrpenia terajšieho času sa nedajú ani porovnať s budúcou slávou, ktorá sa má na nás zjaviť.“ (Rim 8:18, SEP)

„ V čase skúšok a prenasledovania sa zjavuje sláva – Božia povaha - v Božích vyvolených. Kristovi nasledovníci, ktorých svet nenávidí a prenasleduje, sa vzdelávajú a vychovávajú v Kristovej škole. Na zemi idu úzkou cestou v ohnivej peci utrpenia podstupujú očistný proces. Nasledujú Krista v ťažkých zápasoch, zapierajú sa a prežívajú trpké sklamanie, no takto poznávajú hĺbku previnenia i kľatbu hriechu a hľadajú naň s odporom. Ako účastníci Kristových utrpení smú za potemneným obzorom zahliadnuť slávu a povedať: „Myslím, že utrpenia tohto času nie sú hodné porovnávanie s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť.“ (Rim 8:18) (Skutky Apoštolov, str. 345)

Otázky na zamyslenie: O akej sláve je písané v liste Rimanom 8:18? Prečo sú skúšky a utrpenia používané pre naše očistenie? Čo ste sa o sebe dozvedeli počas skúšok posledných dní? Rozpoznávate slabiny, ktoré ste si doteraz neuvedomovali? Chcete aby vás Boh previedol procesom rastu a očistenia počas tejto doby strachu a izolácie, ktorá zachvátila svet? Ak áno, ako chceš aby to urobil?

1. Modli sa za „nebeskú víziu“ cez ktorú je možné vidieť za hrob, vidieť za dočasnú bolesť a utrpenie, a tiež za ťažkosti tohto života. Aby sme videli nebeskú odmenu, ktorú očakávajú tí, čo ostávajú verní až do konca.
2. Modli sa za kazateľov a vedúcich, ktorí sa snažia ľudí povzbudzovať a upokojuvať uprostred tohto chaosu.
3. Modli sa za naše deti, ktoré nie sú v škole, a najmä za tie, ktoré sú závislé na jedle pripravovanom v školách. Modli sa, aby Boh povolal starostlivých kresťanov, ktorí by našli spôsoby, ako ich v tomto období krízy nakŕmiť.
4. Modli sa, aby nás Božia láska naplnila, pohla s nami a obmäkčila naše tvrdé srdcia. Aby naše srdcia boli schopné zdieľať nádej s tými, čo sú bez nádeje.
5. Modli sa, aby sme pochopili a „aktívne“ zdieľali posolstvo „Spravodlivosti z Viery“ a aby sme našli odpočinok v Ježišovej spravodlivosti.

Pre hlbšie štúdium- dodatočná odporúčaná literatúra na tento týždeň:

Cesta ku Kristovi – 2. kapitola — Hriešnik potrebuje Krista

„Človek bol pôvodne obdarený ušľachtilými schopnosťami a duševne bol vyrovnaný. Ako dokonalá bytosť žil v súlade s Bohom. Mal čisté myšlienky a sväté úmysly. Neposlušnosť však zvrátila tieto schopnosti a lásku vystriedalo sebeckvo. Jeho prirodzenosť prestúpením tak zoslabla, že vlastnou silou už nevedel odolať moci zla. Stal sa satanovým otrokom a zostal by ním navždy, keby Boh nebol zvláštnym spôsobom zasiahol. Pokušiteľ chcel zmariť Boží stvoriteľský zámer s človekom a zem naplniť utrpením a spustošením. Všetko zlo chcel potom označiť za následok toho, že Boh stvoril človeka.

Človek sa vo svojom bezhriešnom stave radoval zo spoločenstva s Tým, v ktorom „*sú skryté všetky poklady múdrosti a známostí*“. Kološanom 2,3. Po páde do hriechu však už nenachádzal radosť vo svätosti a chcel sa skryť pred Božou prítomnosťou. Tak je to s neobrátеныm srdcom dodnes. Nežije v súlade s Bohom a v spoločenstve s ním nenachádza nijakú radosť. Hriešnik by nemohol byť šťastný v Božej prítomnosti a unikal by zo spoločenstva svätých bytostí. Aj keby do neba smel vstúpiť, netešil by sa z neho. Duch nesebeckej lásky, ktorý tam vládne – každé srdce odpovedá ozvenou srdcu neskonalej Lásky – by v duši hriešnika nenašiel nijaký ohlas. Jeho myšlienkam, záujmom a pohnútkam by bolo cudzie to, čo tam naplňa srdcia bezhriešnych obyvateľov. Bol by rušivým tónom v nebeskom súzvuku. Nebo by mu bolo miestom múk a túžil by sa skryť pred Tým, ktorý je jeho svetlom a stredom jeho blaženosti. Bezbožných z neba nevylučuje nejaké svojvoľné Božie rozhodnutie – vylučujú sa z neho sami svojou nepripravenosťou na spoločenstvo v ňom. Božia sláva by im bola spaľujúcim ohňom. Aj zničenie by uvítali, len aby sa mohli skryť pred tvárou Toho, ktorý zomrel, aby ich vykúpil.

My sami nemôžeme uniknúť priepasti hriechu, do ktorej sme upadli. Naše srdce je zlé a my ho nemôžeme zmeniť. „*Kto získa čisté z nečistého?*“ Job 14,4. „*Pretože telesné zmýšľanie je nepriateľstvo voči Bohu, lebo sa nepoddáva a ani sa nemôže poddať Božiemu zákonu.*“ Rimanom 8,7. Výchova, vzdelanie, vôľové vypätie a ľudské úsilie majú svoj význam, ale tu sú bezmocné. Navonok môžu podnietiť bezchybné správanie, no srdce zmeniť nemôžu, prameň života neočistia. Skôr než sa človek obráti od hriechu k svätosti, musí zasiahnuť určitá moc zvonku, nový život zhora. Tou mocou je Kristus. Len jeho milosť môže oživiť umŕtvené duchovné schopnosti a pritiahnúť ich k Bohu, k svätosti.

Spasiteľ povedal: „*Ak sa niekto nenarodí znova,*“ teda kým neprijme nové srdce, nové túžby, zámery a pohnútky vedúce k novému životu, „*nemôže uzrieť kráľovstvo Božie*“. Ján 3,3. Predstava, že treba len rozvinúť to dobro, ktoré je v ľudskom srdci od narodenia, je osudný klam. „*Prirodzený človek, pravda, neprijíma veci Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, pretože ich treba duchovne rozsudzovať.*“ 1. Korintianom 2,14. „*Nediv sa, že som ti povedal: Treba sa vám znovu narodiť.*“ Ján 3,7. O Kristovi čítame: „*V ňom bol život a život bol svetlom ľudí*“ – to je jediné „*meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia*“. Ján 1,4; Skutky apoštolov 4,12. Nestačí si len uvedomovať láskavosť, dobrotivosť a otcovskú nehu Božieho charakteru.

Nestačí pochopiť múdrosť a spravodlivosť Božieho zákona a poznať, že spočíva na večnej zásade lásky. Apoštol Pavel to všetko chápal, a preto zvolal: „*Priznávam zákonu, že je dobrý.*“ „*A tak zákon je svätý, aj prikázanie je sväté, spravodlivé a dobré.*“ Rimanom 7,16.12. Ale v trpkosti svojho stiesneného a zúfaleho vnútra dodal: „*Ale ja som telesný, predaný hriechu.*“ Rimanom 7,14. Túžil po čistote, spravodlivosti, na ktorú nestačil vlastnými silami, a preto volal: „*Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti?*“ Rimanom 7,24. To je výkrik zaťažených srdc všetkých končín zeme a všetkých čias. Pre všetkých je len jediná odpoveď: „*Ajhľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.*“ Ján 1,29.

Boží Duch sa rôznymi podobenstvami snažil vystihnúť túto pravdu a objasniť ju ľuďom túžiacim zbaviť sa bremena viny. Aj Jákob, keď oklamal Ezava a utekal z otcovského domu,

cítil jej ľarchu vo svojom srdci. Keď bol opustený a zavrhnutý, odlúčený od všetkého, čo mu v živote bolo drahé, trápila ho najmä myšlienka, že spáchaný hriech ho odlúčil od Boha, že nebo na neho zabudlo. Smutne si ľahol na holú zem v prostredí osamelých kopcov a so žiarivo hviezdnatým nebom nad hlavou. V spánku pozoroval zvláštne svetlo. Zdalo sa mu, že vidí dlhý rebrík, čo siaha zo zeme až k nebeským bránam, po ktorom vystupovali i zostupovali Boží anjeli a z nebeskej slávy bolo počuť božský hlas posolstva útechy a nádeje. Tak sa Jákobovi predstavil Ten, ktorého potreboval a po ktorom v duši túžil – Spasiteľ. Radostne a vďačne hľadel na zjavenú cestu, po ktorej sa ako hriešnik môže znova dostať do spojenia s Bohom. Tajomný snový rebrík predstavoval Ježiša, jediné spojenie medzi Bohom a človekom.

Na toto podobenstvo poukázal aj Kristus v rozhovore s Natanaelom, keď povedal: „*Veru, veru vám hovorím, uvidíte nebo otvorené a Božích anjelov vystupovať a zostupovať na Syna človeka.*“ Ján 1,52 (ROH); Ján 1,51 (ECAV). Odpadnutím sa človek odcudzil Bohu a zem bola odlúčená od neba. Ponad vzniknutú priepasť nebolo možné nijaké spojenie. Prostredníctvom Krista je však zem znova spojená s nebom. Kristus svojimi zásluhami premostil hriechom spôsobenú priepasť a slúžiaci anjeli môžu byť opäť v styku s človekom. Kristus spája padlého, slabého a bezmocného človeka so Zdrojom nekonečnej moci.

Ľudia však márne snívajú o pokroku a zbytočné je všetko úsilie o povznesenie ľudstva, ak zanedbávajú Zdroj nádeje a pomoci (pre padlé ľudstvo). „*Dobrý údel a dokonalý dar*“ (Jakoba 1,17) pochádza od Boha. Bez Boha nemožno dosiahnuť pravú dokonalosť charakteru. Jedinou cestou k Bohu je Kristus. On hovorí: „*Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.*“ Ján 14,6.

Božie srdce túži po pozemských deťoch láskou silnejšou než smrť. V jedinom dare svojho Syna dal nám Boh celé nebo. Spasiteľov život, smrť i príhovor za nás pred Bohom, služba anjelov, prosby Ducha, Otcovo pôsobenie nad všetkým a prostredníctvom všetkého, ustavičný záujem nebeských bytostí – to celé slúži vykúpeniu človeka.

Zamyslime sa nad tou úžasnou obeťou kvôli nám! Snažme sa oceniť nebeské úsilie a námahu v záujme záchrany hynúcich a ich návratu do Otcovho domu. Silnejšie pohnútky a mocnejšie prostriedky už ani nemôžu existovať. Či vrcholná odmena za správne konanie, večná nebeská radosť, spoločnosť anjelov, obecenstvo lásky s Otcom a jeho Synom, zušľachtenie a rozmach všetkých našich schopností nie sú mocné podnety a povzbudená nabadajúce nás celým srdcom slúžiť nášmu Stvoriteľovi a Vykupiteľovi?

Na druhej strane nás Božie slovo varuje pred službou satanovi tým, že nám pripomína Božie súdy namierené proti hriechu a upozorňuje na nevyhnutnú odplatu, na poníženie charakteru a našu konečnú záhubu.

Zostaneme ľahostajní voči Božiemu milosrdenstvu? Čo viac mohol Boh urobiť? Usilujme sa o pravý vzťah k Tomu, ktorý nás tak nesmierne miluje. Zujitkujme všetko, čo nám poskytol, aby sme boli premenení na jeho podobu, aby sme sa dostali do spoločenstva slúžiacich anjelov, do súladu a spojenia s Otcom a Synom.“

Cesta ku Kristovi – 3. kapitola — Pokánie

„Ako môže byť človek spravodlivý pred Bohom? Ako môže byť hriešnik ospravedlnený? Jediné prostredníctvom Krista môžeme prísť do súladu s Bohom a dosiahnuť svätosť. Ako však máme prísť ku Kristovi? Mnohí sa pýtajú práve tak, ako keď na Turíce zástup ľudí presvedčených o hriechu volal: „*Čo máme robiť?*“ Prvé slová Petrovej odpovede boli: „*Kajajte sa.*“ Skutky apoštolov 2,37.38. O niečo neskôr, pri inej príležitosti, povedal: „*Kajajte a obráťte sa, aby vám boli zahladené hriechy.*“ Skutky apoštolov 3,19.

Pokánie zahrnuje zármutok nad hriechom a odvrátenie sa od neho. Hriechu sa nezriekneme, kým si nevedomíme jeho hriešnosť. Kým sa od neho neodvrátíme celým srdcom, dotiaľ v našom živote nenastane nijaká skutočná zmena.

Mnohí nechápu pravú podstatu pokánia. Sú zarmútení, že zhrešili, ba prejavujú aj určitú nápravu v obave, že budú trpieť za svoje nepravosti. Toto však nie je pokánie v biblickom zmysle. Zarmucuje ich skôr následné utrpenie než vlastný hriech. Cítil to aj Ezav, keď videl, že navždy stratil prvorodenstvo. Balám uznal svoju vinu, keď sa v obave o život zdesil anjela, ktorý sa mu s vytaseným mečom postavil do cesty, no nebolo to pravé pokánie

nad hriechom, nijaká zmena zmýšľania, nijaký odpor k zlému. Keď Judáš Iškariotský zradil svojho Pána, zvolal: „*Zhrešil som, zradiac krv nevinnú.*“ Matúš 27,4.

Toto vyznanie sa ozvalo z jeho hriešneho vnútra v desivom vedomí odsúdenia a v hrozivom očakávaní súdu. Neodvratné následky činu ho naplňali hrôzou, ale v jeho duši nebol nijaký hlboký, srdcervúci žiaľ nad tým, že zradil nevinného Božieho Syna a zaprel Svätého Izraelovho. Keď faraóna stíhali Božie súdy, uznal svoj hriech, aby unikol ďalšiemu trestu, no po zastavení rán ďalej vzdoroval nebu. Títo všetci oplakávali následky, no nežiaľili nad hriechom samým.

Keď sa však srdce poddáva vplyvu Božieho Ducha, svedomie sa prebúda a hriešnik začína chápať niečo z hĺbky a posvätnosti svätého Božieho zákona, ktorý je základom Božej vlády v nebi i na zemi. „*Svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet*“ (Ján 1,9), osvetľuje tajné záhyby srdca a zjavuje skryté skutky temnosti. Mysle i srdca sa potom zmocňuje presvedčenie o hriechu. Hriešnik si začína uvedomovať Božiu spravodlivosť a desí ho predstava, že by sa mal vo vlastnej vine a nečistote objaviť pred Skúmateľom srdc. Poznáva Božiu lásku, krásu svätosti, radosť nevinnosti, túži po očistení a po obnove spoločenstva nehom.

Dávidova modlitba po páde do hriechu vystihuje povahu pravého zármutku nad hriešnym činom. Jeho pokánie bolo úprimné a hlboké. Nijako sa nesnažil zľahčovať vlastnú vinu, ani svojou modlitbou nechcel uniknúť neodvratnému súdu. Dávid poznal ohavnosť svojho prestúpenia, poznal nečistotu svojho vnútra a znenávidel svoj hriech. Prosil nielen o odpustenie, ale aj o čistotu srdca. Túžil, aby sa mohol tešiť zo svätosti, dychtil po obnove súladu a spojenia s Bohom. Z hĺbky duše volal:

„Blahoslavený, komu je odpustený priestupok,
a hriech prikrýť!
Blahoslavený človek, ktorému Hospodin nepočíta vinu
a v jeho duchu nie je ľstiv!“ *Žalm 32, 1.2.*
„Zmiluj sa nado mnou, Bože, podľa svojej milosti!
Pre svoje veľké milosrdenstvo zhlad' moje priestupky...
Lebo som si vedomý svojich priestupkov
a hriech môj predom mnou je stále...
Izopom zbav ma hriechu, a ja budem čistý,
umy ma, belší budem ako sneh!...
Srdce čisté stvor mi, ó, Bože, a obnov vo mne ducha pevného!
Od svojej tváre nezavrňni ma
a svojho svätého Ducha mi neodnímaj.
Navráť mi radosť z Tvojej pomoci
a duchom poslušnosti podopri ma!...
Vytrhni ma, ó, Bože, z krvnej viny,
Ty, Bože mojej spásy!
Nech zaplesá môj jazyk
pre Tvoju spravodlivosť.“ *Žalm 51,3-16.*

Takto sa kajať nie sme schopní, umožňuje to len Kristus, ktorý vstúpil na výsosť a dal ľuďom dary.

Práve tu sa môžu mnohí mýliť, a tým sa pripraviť o pomoc, ktorú im chce Kristus ponúknuť. Myslia si, že ku Kristovi nemôžu prísť skôr, kým sa nekajali, a že pokánie je prípravou na odpustenie ich hriechov. Je to pravda, že pokánie predchádza odpustenie hriechov, veď potrebu Spasiteľa si uvedomí len skrúšené a zdrvené srdce. Musí však hriešnik vyčkávať na pokánie, aby mohol prísť k Ježišovi? Má azda byť pokánie nejakou prekážkou medzi hriešnikom a Spasiteľom? Písmo neučí, že hriešnik sa musí najprv kajať, aby mohol prijať Kristovo pozvanie: „*Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie!*“ Matúš 11,28. K pravému pokániu vedie len moc vychádzajúca z Krista. Výstižne

to Izraelcom povedal Peter: „*Toho Boh povýšil svojou pravicom za Vodcu a Spasiteľa, aby dal Izraelovi pokánie a odpustenie hriechov.*“ Skutky apoštolov 5,31. Ako nám bez Krista nemôžu byť odpustené hriechy, práve tak sa bez Kristovho Ducha, prebúdajúceho svedomie, nemôžeme ani kajať.

Kristus je zdrojom každej pravej pohnútky. Len on môže podnieť v srdci nepriateľstvo voči hriechu. Každá túžba po pravde a čistote, každé uvedomenie si vlastnej hriešnosti je dôkazom pôsobenia jeho Ducha v našom srdci.

Ježiš povedal: „*Ja, keď budem povýšený zo zeme, pritiahnem všetkých k sebe.*“ Ján 12,32. Kristus sa musí hriešnikovi zjaviť ako Spasiteľ zomierajúci za hriechy sveta, lebo len pri pohľade na Božieho Baránka na golgotskom kríži sa nám začína v mysli vyjavovať tajomstvo vykúpenia a Božia добрota nás vedie ku pokániu. Kristus svojou smrťou za hriešnikov prejavil nepochopiteľnú lásku a pohľad hriešnika na túto lásku mu obmäkčuje srdce, dojíma myseľ a v duši prebúda pokoru.

Ľudia sa niekedy hanbia za svoje hriešne cesty a zriekajú sa niektorých zlých zvykov skôr, než si uvedomia Kristovu príťažlivú moc. Každá ich snaha o nápravu podnietená úprimnou túžbou po správnom konaní je však prejavom Kristovej príťažlivej moci v nich. V ich dušiach pôsobí im neznámy vplyv, prebúda sa svedomie a mení sa aj vonkajší život. Keď Kristus usmerní ich pohľady na svoj kríž, aby videli Toho, ktorého prebodli ich hriechy, svedomie si začína uvedomovať Božie prikázania. Zjavne poznávajú svoju bezbožnosť, hlboko v dušiach zakorenený hriech. Čiastočne začínajú chápať Kristovu spravodlivosť a volajú: „*Čo je hriech, že záchrana jeho koristi vyžadovala takú obeť? Bola potrebná všetka tá láska, všetko to utrpenie, všetko to poníženie, aby sme nezahynuli, ale mali večný život?*“

Hriešnik môže odolávať tejto láske, môže vzdorovať Kristovej príťažlivej moci, ale ak sa nebude vzpierať, bude pritiahnutý k Ježišovi. Poznanie plánu spasenia ho privedie pod kríž, kde kajúcne vyzná svoje hriechy, ktoré drahému Božiemu Synovi spôsobili nesmierne muky.

Tá istá božská myseľ, ktorá pôsobí v prírode, oslovuje aj ľudské srdcia a prebúda v nich nevýslovnú túžbu po niečom, čo nemajú a čo nemôžu uspokojiť veci tohto sveta. Boží Duch ich nabáda, aby hľadali to jediné, čo im môže dať pokoj a odpočinok – Kristovu milosť, radosť zo svätosti. Náš Spasiteľ sa viditeľne i neviditeľne stále snaží odvrátiť pozornosť ľudí od pomínutelných hriešnych radostí a usmerniť ju k večným požehnaniam, ktoré môžu dosiahnuť v ňom. Všetkých, čo sa márne snažia uhasiť smäd z deravých cisterien tohto sveta, oslovuje Božie posolstvo: „*Kto žízni, nech príde! Kto chce, nech si naberie zdarma vody života.*“ Zjavenie Jána 22,17.

Vy, ktorí v srdciach túžite po niečom lepšom, než čo môže dať tento svet, pokladajte túto túžbu za hlas Božej výzvy k vám. Proste Boha, aby vám dal pokánie a zjavil vám Krista v jeho nehynúcej láske a žiarivej čistote. Spasiteľov život bol dokonalým príkladom zásad Božieho zákona – lásky k Bohu a k človekovi. Jeho život bol plný dobrotivosti a nesebeckej lásky. Len keď nás pri pohľade na Spasiteľa osvieti jeho svetlo, poznávame hriešnosť vlastného srdca. Možno sme sa ako Nikodém aj my utešovali, že žijeme správne, že náš mravný charakter je bez úhony v domnienke, že sa pred Bohom nemusíme koríť ako nejakí zjavní hriešnici. Keď nás však osvieti Kristovo svetlo, poznáme, akí sme nečistí. Uvedomíme si svoje sebecké pohnútky a nepriateľstvo voči Bohu, ktorým sme poškvrnili každý svoj skutok. Potom poznáme, že naša spravodlivosť je naozaj ako ohyzdné rúcho, že len Kristova krv nás môže očistiť od poškvŕn hriechu a v srdci obnoviť Kristovu podobu.

Jediný lúč Božej slávy, jediný záblesk Kristovej čistoty, ktorý preniká vnútro, bolestivo vyjavuje každú škrvnu a obnažuje porušenosť a znetvorenosť ľudského charakteru. Vynáša na svetlo neposvätené túžby, nevernosti srdca a nečistotu jazyka. Hriešnik poznáva svoje vierolomné skutky proti Božiemu zákonu, jeho duch je zasiahnutý a stiesnený prenikavým vplyvom Božieho Ducha. Pri pohľade na Kristov čistý a nepoškvŕnený charakter nenávidí sám seba.

Keď prorok Daniel hľadel na slávu nebeského posla, ktorý prišiel k nemu, premošlo ho vedomie vlastnej slabosti a nedokonalosti. O vplyve tohto obdivuhodného videnia napísal: „*Neostalo vo mne sily, skvelý výzor mojej tváre sa strašidelne zmenil a sila ma opustila.*“ Daniel 10,8. Takto zasiahnutý človek znenávidí svoje sebestvo, sprotív sa mu jeho sebaláska

a prostredníctvom Kristovej spravodlivosti sa bude usilovať o čistotu svojho srdca, ktorá je v súlade s Božím zákonom a Kristovým charakterom.

Pavel hovorí, že „čo do spravodlivosti podľa zákona“ – ak išlo o vonkajšie skutky – bol „bez úhony“ (Filipským 3,6), no keď si uvedomil duchovnosť zákona, spoznal sa ako hriešnik. Podľa ľudského úsudku nehrešil proti litere zákona, ale keď nahliadol do hĺbok jeho svätých prikázaní a uvidel sa tak, ako ho videl Boh, v pokore sa sklonil a takto vyznal svoju vinu: „Ja som však žil kedysi bez zákona, ale keď prišlo prikázanie, hriech ožil, a ja som umrel.“ Rimanom 7,9.10. Keď poznal duchovnú povahu zákona, hriech sa mu vyjavil v pravej ohyzdnosti a domýšľavosť ho opustila.

Pán Boh síce rozlišuje závažnosť hriechu a pozná rôzne stupne viny, ako je to aj u ľudí, no žiadny hriech nepokladá za malicherný, nech by sa už ľuďom zdal akokoľvek malý. Úsudok človeka je neúplný a nedokonalý, ale Boh všetko hodnotí podľa toho, aké to skutočne je. Ľudia pohrdajú opilcom a vravia mu, že jeho hriechy ho vylúčia z neba, no pričasto však pýchu, sebecko a lakomstvo nechávajú bez povšimnutia. Tieto hriechy sa však Bohu protivia, pretože sú opakom štedrosti jeho charakteru a nesebeckej lásky, ktorá je priam ovzduším nepadlého vesmíru. Ten, kto podľahol niektorému z ťažkých hriechov, môže mať pocit hanby, úbohosti a potreby Kristovej milosti. Pýcha si však neuvedomuje nijakú potrebu, čím zatvára srdce Kristovi a jeho požehnaniam, ktoré ľuďom priniesol.

Úbohý publikán, ktorý prosil: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu“ (Lukáš 18,13), pokladal sa za veľmi hriešneho človeka a takisto hľadeli na neho aj iní ľudia. On si však uvedomoval svoju úbohosť a s bremenom viny a hanby prišiel Boha prosiť o milosrdenstvo. Otvoril srdce, aby Boží Duch mohol konať dielo milosti a vyslobodiť ho z moci hriechu. Pyšná a neúprimná modlitba farizeja svedčila o tom, že jeho srdce je zatvorené vplyvu Ducha Svätého. Keďže bol ďaleko od Boha, nijako si neuvedomoval vlastnú nečistotu vo svetle dokonalosti božskej svätosti. Necítil nijaký nedostatok, a teda ani nič nedostal.

Ak poznávame svoju hriešnosť, nečakáme, že sa sami zmeníme. Mnohí si myslia, že nie sú dosť dobrí, aby mohli prísť ku Kristovi. Domnievame sa snáď, že sa polepšíme vlastným úsilím? „Či môže černocho zmeniť svoju kožu a leopard svoje škvrny? Či by ste aj vy mohli dobre robiť, keď ste sa naučili zle robiť?“ Jeremiáš 13,23. Pomôcť nám môže len Boh. Nesmieme vyčkávať na mocnejšie presvedčenie, na lepšiu príležitosť či svätejšiu povahu. Z vlastných síl nemôžeme nič. Ku Kristovi musíme prísť takí, akí sme.

Nech sa však nikto neklame predstavou, že Boh vo svojej veľkej láske a milosrdenstve nakoniec zachráni aj tých, čo zavrhnú jeho milosť. Ohavnosť hriešnosti možno poznať len vo svetle križa. Tí, ktorí tvrdia, že Boh je príliš dobrý, než aby hriešnika zavrhol, musia sa podívať na Golgotu. Tá je dôkazom, že človek nemohol byť nijako inak spasený. Bez tejto obete by totiž ľudstvo nemohlo uniknúť poškrvňujúcej moci hriechu a nadviazať nové spojenie so svätými bytosťami – ľudia by sa teda nemohli znovu stať účastníkmi duchovného života. Kristus to umožnil tým, že vzal na seba viny neposlušných a trpel namiesto hriešnikov. Láska, utrpenie a smrť Božieho Syna svedčia nielen o strašnej ohavnosti hriechu, ale aj o tom, že bez odovzdania sa Kristovi nielo úniku z moci zla a nádeje na vyšší život.

Nekajúci sa občas vyhovávajú na povrchných kresťanov: „Som taký dobrý ako oni. Nesprávajú sa sebazapieravejšie, rozvážnejšie ani obozretnejšie než ja. Zabavia sa a povolia si práve tak ako ja.“ Chybami iných teda ospravedlňujú vlastné poklesky. Hriechy a nedostatky iných však nikoho neospravedlnia, pretože Pán nám nedal za príklad nedokonalého človeka. Vzorom nám je len bezhriešny Boží Syn. Tí však, čo poukazujú na nesprávne počínanie povrchných kresťanov, mali by sami ukázať lepší život a sľachetnejší príklad. Neuvedomujú si snáď, že ich vlastné hriechy sú o to závažnejšie, o čo vznešenejšie sú ich predstavy o tom, aký má kresťan vlastne byť? Oni teda vedia, čo je správne, a predsa to nerobia.

Varujme sa otáľania. Neváhajme zrieknuť sa svojich hriechov a v Kristovi nájsť očistu srdca. Práve tu sa tisíce dopustili večne nenapraviteľnej chyby. Nechcem tu zoširoka upozorňovať na krátkosť a neistotu života, ale v otáľavom postoji voči Božiemu hlasu prostredníctvom Ducha Svätého, v zotrúvaní v hriechu je strašné nebezpečenstvo, ktoré sa síce dostatočne nechápe, jeho hrozba je však skutočná. Zotrúvanie aj v tom najmenšom hriechu znamená večnú stratu. Čo nepremôžeme my, to premôže nás a pripraví nám záhubu.

Adam a Eva si navrávali, že taká malichernosť, akou je jedenie zakázaného ovocia, nemôže mať predsa také strašné následky, o akých hovoril Boh. Táto maličkosť však bola prestúpením Božieho svätého, nezmeniteľného zákona a človeka odlúčila od Boha, otvorila dvere záplave nevýslovného utrpenia a smrti na svete. Veky a veky vystupovalo z našej zeme bolestné volanie a celé stvorenstvo dodnes vzdychá a zmieta sa v útrapách v dôsledku ľudskej neposlušnosti. Samo nebo pocítilo účinky ľudskej vzbury proti Bohu. Golgota je pamätníkom úžasnej obete potrebnej na zmierenie prestúpenia Božieho zákona. Nepokladajme teda hriech za niečo malicherné. Každá nedbalosť voči Kristovej milosti alebo jej zavrhovanie pôsobí spätne na nás. Tým sa totiž zatvrdzuje srdce, podlamuje vôľa, otupuje chápanie a my sa voči nežným prosbám Božieho Ducha stávame nielen menej otvorenými, ale aj menej vnímavými.

Mnohí utišujú znepokojené svedomie predstavou, že zlý smer môžu zmeniť, kedy sa im zachce, že si s pozvaním milosti môžu zahrávať, pretože ich bude stále znova oslovovať. Domnievajú sa, že aj pri vzdorovaní Duchu milosti a podporovaní satana môžu v okamihu krajného nebezpečenstva zmeniť smer. To však vôbec nie je ľahké. Celoživotná skúsenosť a výchova tak dôkladne sformovali charakter, že vtedy už len málokto túži získať Ježišov obraz.

Tolerovanie čo i len jedinej zlej povahovej črty či jedinej hriešnej túžby môže nakoniec zmariť všetku moc evanjelia. Každá zhovievavosť voči hriechu posilňuje v človekovi odpor voči Bohu. Kto tvrdošijnou neverou či tupou ľahostajnosťou pohŕda Božou pravdou, len zožina, čo sám zasial. V celom Písme nieto strašnejšieho varovania proti zahrávaniu so zlom, než sú slová múdreho muža, že hriešnik „*sa zachytí v povrazoch svojich hriechov*“. Príslovia 5,22.

Kristus je ochotný vyslobodiť nás z hriechu, ale neláme našu vôľu. Ak je však vôľa natoľko zotročaná zlom, že už netúžime po vyslobedení a nechceme prijať Božiu milosť, čo viac môže Kristus urobiť? Záhubu sme si pripravili sami zavrhováním jeho lásky. „*Ajhľa, teraz je čas veľmi príhodný, ajhľa, teraz je deň spasenia.*“ 2. Korint'anom 6,2. „*Dnes, ak počujete jeho hlas, nezatvrdzujte si srdcia.*“ Židom 3,7.8.

„*Človek totiž hľadá na to, čo je pred očami, Hospodin však hľadá na srdce*“ (1. Samuelova 16,7) – na ľudské srdce s jeho protikladnými pocitmi radosti a zármutku – na blúdiace, svojvoľné srdce, ktoré je prístreším toľkej nečistoty a klamu. On pozná jeho pohnútky, jeho skutočné úmysly a zábery. Poďme k nemu s takým poškrvneným vnútrom, aké máme. Otvorme ho vševidiacemu oku a volajme so žalmistom: „*Preskúmaj ma, ó Bože, poznaj moje srdce, skús ma a poznaj moje myšlienky! Pozri, či som na ceste trápenia, a ved' ma cestou večnosti.*“ Žalm 139,23.24.

Mnohí prijímajú len akési rozumové náboženstvo, formu zbožnosti, ale srdcia nemajú očistené. Modlime sa: „*Srdce čisté stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne ducha pevného.*“ Žalm 51,12. Buďme k sebe čestní. Buďme takí úprimní a vytrvalí, akoby šlo o náš smrteľný život. O tom sa musí rozhodnúť medzi Bohom a nami, rozhodnúť pre večnosť. Falošná nádej môže byť našou záhubou.

Modlitebne skúmajme Božie slovo. Toto Slovo nám v Božom zákone a v Kristovom živote predstavuje veľké zásady svätosti, bez ktorej „*nikto neuzrie Pána*“. Židom 12,14. Presviedča o hriechu, jasne zjavuje cestu spasenia. Dbajme naň ako na Boží hlas oslovujúci našu dušu.

Keď poznávame ohavnosť hriechu a vidíme sa takí, akí skutočne sme, nepoddávajme sa zúfalstvu. Ved' Kristus prišiel spasiť hriešnikov. My nemáme zmierovať Boha so sebou, ale – obdivuhodná láska! – Boh v Kristovi „*zmieruje svet so sebou*“ (2. Korint'anom 5,19) a nežnou láskou sa zaujíma o svoje blúdiace deti. Pozemskí rodičia by nikdy nevedeli byť takí trpezliví k chybám a omylom svojich detí, aký trpezlivý je Boh k tým, ktorých chce spasiť. Nikto iný by nevedal tak prehovárať hriešnika. Ľudské pery nikdy nežnejšie neprosili marnotratníka než on. Všetky jeho zaslúbenia a varovné napomenutia sú len dotykmi nevýslovnej lásky.

Keď prichádza satan a chce nás presviedčať, že sme veľkí hriešnici, pozrime sa na svojho Vykupiteľa a hovorme o jeho zásluhách. Pohľad do jeho svetla nám pomôže. Uznajme svoje hriechy, ale nepriateľovi povedzme, že „*Kristus Ježiš prišiel na svet, aby spasil hriešnikov*“ a *že jeho bezúhonná láska nás môže spasiť*“. 1. Timoteovi 1,15. Ježiš položil Šimonovi otázku týkajúcu sa dvoch dlžníkov. Jeden dlhoval svojmu pánovi malý obnos a druhý mal vrátiť veľkú sumu, ale pán odpustil obom. Kristus sa spýtal Šimona, ktorý dlžník bude viac

milovať svojho pána. Šimon odpovedal: „*Ten, ktorému viac odpustil.*“ Lukáš 7,43. My sme boli veľkí hriešnici, ale Kristus zomrel, aby nám bolo odpustené. Zasluby jeho obete stačia na naše zmierenie s Otcom. Tí, ktorým najviac odpustil, budú ho najviac milovať a budú najbližšie pri jeho tróne, aby ho oslavovali za jeho veľkú lásku a nekonečnú obeť. Len pri úplnom chápaní Božej lásky si najlepšie uvedomujeme hriešnosť hriechu. Keď vidíme tú dlhú reťaz v záujme našej záchrany, keď pochopíme niečo z Kristovej nekonečnej obete prinesenej kvôli nám, srdce nám prenikne neha a pokora.“

Odstránenie duchovných trhlín a byť ich opravárom!

Boží ľud dostáva v Izaiášovi 58 tieto pokyny: „A pošlí z teba vystavia miesta, pusté od veku, vyzdvihneš základy pokolenia a pokolenia, a budú ťa volať opraviteľom trhlín, napraviteľom ciest, aby sa mohlo bývať” (Izaiáš 58:12, ROH).

Ako sa môžeme prakticky stať opravármi trhlín pre cirkev alebo pre tých, ktorí sú stratení v temnote? Čo to znamená vystaviť „miesta pusté od veku“?

Ako vedúcim cirkvi je to veľmi jednoduché ukázať prstom na slabosti a chyby iných alebo povedať im čo musia zmeniť vo svojom živote. Je taktiež jednoduché povedať našim vedúcim bratom ako môžu byť efektívnejší v službe. Ale môžu tam byť možné trhliny v našej vlastnej duchovnej ceste, ktoré by mohli zdržiavať Ducha Svätého a brzdiť našu účinnosť v službe?

*„Nie je nič čoho by sa satan obával tak veľmi, ako toho keď Boží ľud by vyčistil cestu odstránením všetkých prekážok, aby Pán mohol vyliať svojho Ducha na chabnúcu cirkev”
(Vybrané posolstvá, zväzok 1, str. 124 v origináli).*

Je skutočne dôležité aby sme si našli čas na sebaskúmanie a vedeli tak aké trhliny máme. V knihe *Pastoral Ministry* nájdeme túto výzvu:

„Bolo mi ukázané, že mnohí sú v najväčšom nebezpečenstve zlyhania v dokonalej svätosti v báňni Pánovej... Takmer vo všetkom je zanedbanie sebaskúmania... Viacej síl dostanete tým, že každý deň strávite hodinu v stíšení, budete nariekať nad svojimi zlyhaniami a skazenosťou srdca, prosiť Boha o odpúšťajúcu lásku a istotu odpustenia hriechov, než keby ste strávili mnohé hodiny a dni v štúdiu najschopnejších pisateľov a oboznámili sa s každou prekážkou svojej viery či najsilnejšími dôkazmi v prospech svojej viery” (Pastoral Ministry, str. 24,25).

Keď si uvedomíme, že nepriateľ sa snaží oslabiť našu duchovnú pevnosť aby nás mohol premôcť a držať od plnej užitočnosti v Božej službe, mali by sme modlitbou prosiť Pána aby prezkúmal naše srdcia (Žalmy 139:23,24). Biblia nám hovorí: „*Sami seba zkúmajte, či ste vo viere, seba zkúšajte*” (2. Kor. 13:5).

Nasledujúce stránky obsahujú zoznam častých duchovných trhlín, ktoré bránia vyliatu Ducha Svätého v našich životoch. Odporúčame aby ste si s modlitbou prešli tento zoznam keď budete mať čas navyše pri stíšení s Bohom. Počas modlitby sa pýtajte Pána či sú tam aj nejaké iné trhliny, ktoré síce nie sú spomenuté, avšak bránia vám kráčať s Ním. Ak sa pýtame s úprimným srdcom, zjaví nám ich!

Je nám zaslúbené, že „to zaručil cťou svojho majestátu” (*Kristove podobenstvá*, str. 112). Božie Slovo je verné a Kristus vám dá vyslobodenie (vid. Židom 7:25).

Časté trhliny, ktoré bránia vyliatu Ducha Svätého v našich životoch:

Nevyznaný hriech: Čokoľvek, čo sme urobili zle voči Bohu, proti Jeho zákonu, proti nášmu vlastnému telu alebo voči iným a nie je to napravené. (Pozrite si nasledujúce kategórie!)

- **Zaslúbenia pre tých, ktorí vyznajú svoje hriechy** (1. Ján. 1:9, 1. Kor. 15:57)

Modly: V tomto prípade nehovorím o „rytých modlách”. Odkazujem na čokoľvek čo prichádza medzi nás a Boha alebo všetko čo je dôležitejšie v našom živote než vzťah s Bohom

a kvalitný čas strávený každý deň s Ním. Ak máme nejakú „modlu“, často pohltí našu pozornosť a zameranie, čím náš život môže viesť k vynechaniu iných zdravých aktivít, rodinných potrieb alebo služobných úloh. (*Poznámka: Dokonca aj „služba“ sa môže stať modlou ak sa postaví medzi nás a udržiavaný každodenný vzťah v spojení s Bohom!*)

- **Zasľúbenia pre tých, ktorí odložia svoje modly** (Ezechiel 36:25-27, Jer. 24:7)

Závislosti: Tieto trhliny môžu byť totožné s našimi „modlami“, ale aj niečo iné. Závislosť môže byť na návykovej látke, jedle alebo dokonca aj zvyku a aktivite, ktorú si neviete predstaviť vynechať zo svojho života: napríklad byť závislým na klebetách, televízii, sociálnych médiách, pornografii, potrebe pozornosti a slávy alebo závislým na cukre. Ale ak má Boh zostať Kráľom nášho života, musí byť aj Pánom nášho života! V podstate musí byť On našou závislosťou.

- **Zasľúbenia na prekonanie závislosti** (Lukáš 18:27, Žalmy 55:16-18)

Bezbožné zmýšľanie: medzi najznámejšie bezbožné zmýšľania patria: pýcha, hrdosť na naše úspechy a duchovné schopnosti, hrdosť na naše talenty, hrdosť na naše vedúce postavenie, pocit nadradenosti nad ostatnými, nadutosť, samospravodlivosť, sebecko, seba propagácia, nenásytosť, chtíče, žiarlivosť, závisť, márnivosť, pažravosť, úzkostlivá podráždenosť, netrpezlivosť, hnev, zatrpknutosť, rozhorčenie, neodpustenie, nespokojnosť, nevďačnosť, strachovanie, sebaúťosť, pesimizmus, pochybnosti voči Bohu, duchovná lenivosť a apatia, nevieru, nenávisť, prenasledovanie druhých, nepoučiteľný na duchu, nerešpektujúci autority, nesväté myšlienky a túžby, hľadanie svojho vlastného prospechu než iných a mnoho iného.

- **Zasľúbenia pre prekonanie bezbožného zmýšľania** (Iz. 26:3, Žalmy 119:165, Filip. 4:8)

Bezbožné rozhovory: Tieto trhliny sa málokedy spomínajú a to aj napriek tomu, že sú pomerne rozšírené i medzi dlhodobými kresťanmi. Okrem iného môžu zahŕňať: ohováranie (môže to byť aj duchovné ohováranie kedy sa snažíme ospravedlniť tento motív tým, že je to pre poučenie druhých), sarkazmus, kritizovanie, súdenie iných, sťažovanie sa, reptanie, zveličovanie príbehov, klamstvá, nevhodné flirtovanie, vulgárny a nevhodný slovník, prejavovaná neúcta, cynizmus, vyjadrovanie pochybností voči Bohu, cirkvi, úspešnosti služby, vedeniu a podobne. Boh nám hovorí: „*Preborené mesto, bez múru, je muž, ktorý neovláda svojho ducha*“ (Príslovia 25:28).

- **Zasľúbenia k porazeniu bezbožných rozhovorov** (Iz. 6:5-7, Ef. 4:22,23,29)

Bezbožné správanie: Niektoré z týchto trhlín sa zdajú normálne v spoločnosti, v ktorej dnes žijeme, avšak nie sú prijateľné pred Bohom. Medzi tieto spôsoby patria: presadzovanie samého seba (self-promotion), vyzdvihovanie seba ako dôležitého, manipulácia, využívanie slabosti iných, páchanie podvodov, zneužívanie dôvery ostatných, nedodržanie našich slov, byť lenivým v práci, byť chamtivým, nenásytným, nezachovávanie zdravotných zákonov a zanedbávanie starostlivosti o naše telo – Boží chrám, kradnutie, podrazy, neúcta k autoritám, ničenie charakteru druhých, márnenie času, plytvanie peniazmi a zdrojmi, mať dlhy, zneužívanie ľudí aby sme dosiahli čo chceme, očakávať, že nás niekto bude obskakovať,

neustála snaha dokazovať, že máme pravdu, vzdorovať keď nás niekto napomenie a mnoho iného.

- **Zasľúbenia k víťazstvu nad bezbožným správaním** (Rimanom 12:18-21, 1 Kor. 10:13)

Bezbožné vzťahy: Najčastejšie vzťahové trhliny vychádzajú z nevhodných vzťahov s opačným pohlavím (ako vo vnútri tak aj mimo manželstva), nebiblické sexuálne vzťahy medzi rovnakým pohlavím alebo romantické vzťahy medzi veriacimi a neveriacimi. Emocionálne cudzoložstvo a chťič môžu byť taktiež zahrnuté v tejto kategórii.

- **Zasľúbenia pre víťazstvo nad bezbožnými vzťahmi** (2 Kor. 6:4, 1. Sam. 16:7)

Svetské pôžitky: Kľúčovým cieľom satana je doviest' nás k tomu aby sme viac milovali svet, než Boha. Takéto trhliny môžu zahŕňať postavenie, lásku k peniazom, lásku k drahej móde, drahým autám a nadmernú lásku k dočasným pôžitkom. Boh nám hovorí: „*Kde je náš poklad, tam bude i naše srdce*” (Matúš 6:21).

- **Zasľúbenia k víťazstvu nad svetskými pôžitkami** (Kol. 3:1-3, Rim. 12:1,2)

Satanské pevnosti: Je zrejmé, že ako biblicky veriaci kresťania by sme do niektorých vecí nemali byť nikdy zahrnutí. Či už ide o drogy, tabak, alkohol a iné návykové látky alebo okultizmus. No takisto by malo ísť aj o svetskú hudbu, ktorá hrá v rádiách, filmy, TV programy, knihy s mágiou, spiritualizmom, mystikou, sci-fi, čarodejnicami, upírmi alebo okultizmom. Biblia nám hovorí, že medzi svetlom a temnotou nie je žiadne spoločenstvo!

- **Zasľúbenia k víťazstvu nad satanskými pevnosťami** (2. Kor. 10:3-4, Žalmy 40:2,3)

Bezbožné hriechy zanedbania: Často si blahoželáme k tomu, čo všetko nerobíme zle, ale nedokážeme rozpoznať, čo nerobíme správne. Tieto „trhliny zanedbania” sú postoje a životný štýl, ku ktorému nás Boh povoláva žiť, ale často podľa toho nežijeme: nedostatok hľadania Boha celým naším srdcom, nedostatok úplného podriadenia nášho srdca Bohu, nedostatok odporu k našim hriechom a tým veciam, ktoré opätovne zraňujú Krista, nedostatok vážnosti aby sme dostali Ducha Svätého, vďaka ktorému jedinému môžeme zvíťaziť nad hriechom, nedostatok duchovnej horlivosti a života, nedostatok ovocia Ducha v našom živote (vid. Gal. 5:22), nedostatok viery, pokory, dôvery v Božie Slovo, úprimného záujmu o štúdium Písma a modlitbu, nedostatok duchovnej sily keď boj proti pravdám Božieho Slova okolo nás narastá, nedostatok sebaovládania, nedostatok snahy o uplatnenie princípov NEW START v našom živote, nedostatok starostlivosti o naše fyzické telo aby sme mohli byť viacej vnímaví čo k nám Duch Svätý hovorí, nedostatok lásky voči našim bratom či priateľstva voči neznámym ľuďom a tým ktorí sú odlišní od nás, nedostatok láskavosti a ochoty obetovať sa pre chudobných a najmenších z nich, byť príliš pohodlným pomôcť druhým v núdzi, nedostatok toho aby sme denne vzali svoj kríž a zapreli sa pre službu evanjelia, nedostatok ochoty zápasit' v modlitbách za druhých, nedostatok bolesti nad tým, ako brzdieme Božie dielo našou duchovnou apatiou a zoznam pokračuje ďalej.

- **Zasľúbenia odpustení našich trhlín zanedbania** (1. Ján 1:9, Ef. 2:8-9, Jer. 33:3)

Našťastie je nám povedané, že Kristus prišiel, aby prepustil zajatcov, vyrovnal naše krivé cesty a aby roztrhol reťaze, ktoré nás zväzujú (vid. Iz. 58:6, Iz. 45:2).

Ellen Whiteová napísala: „*Nech sa hriech nazýva pravým menom a nech je odstránený z cirkvi vyznaním, pokáním a reformáciou, aby členovia nepredstavovali pred anjelov a ľudí skreslenie právd, o ktorých vyznávajú, že im veria. Nech slová apoštola, hovorené tak jasne a zreteľne a s takou nežnosťou a láskou, prelomia každú prekážku. Nech Boží ľud robí úprimnú a dôkladnú prácu vedúcu k pokániu. **Nebudte horliví aby ste pokorili jeden druhého. Pokorte sa vy sami. Predložte Bohu svoj vlastný prípad a s pokorným priznaním sa jasne postavte pred Boha***” (Znamenia časov, 30. október 1901, par. 11-13).

Šesť krokov k slobode v Ježišovi

1. Pokorne priznajte Bohu konkrétny hriech, ktorý vám príde na myseľ. (Áno, On už o tom hriechu vie, ale otvoreným povedaním o ňom Bohu to vyjde na povrch a môže tak hriech odstrániť z vášho srdca. Priznanie vášho konkrétneho hriechu Bohu je ako povedať: „Bože, konečne tomu rozumiem! Súhlasím s Tebou! Bolo to zlé!”)

2. Požiadajte Boha o odpustenie. Prv musíme uznať, že sme zhrešili a až tak môžeme prosiť Boha aby nás očistil na základe zásluh Jeho preliatej krvi. Je to v tej chvíli, keď prosíme a získavame Jeho odpustenie aby sme mohli byť očistení.

3. Obráťte sa a kráčajte novým smerom. Biblia to nazýva pokáním. Znamená to jednoducho rozhodnutie, že už nebudete viac robiť daný hriech. Nie je to len pocit ľutosti nad hriechom, je to praktická zmena nášho života aby sme hriechu neumožnili znovu nájsť cestu späť do nášho srdca a života. Taktiež je to nachádzanie konkrétnych zaslúbení v Biblii, na ktoré sa odvolávate v modlitbe, aby vám Boh pomohol kráčať v Jeho sile novou cestou víťazstva. Nielen, žeby sme mali ísť novou cestou, ale musíme tiež požiadať Boha aby nám dal nové srdce s nenávisťou voči hriechom, ktoré sme pred tým objímali!

„Pokánie zahŕňa zármutok nad hriechom a odvrátenie sa od neho. Hriechu sa nezriekneme, kým si neuvedomíme jeho hriešnosť. Kým sa od neho neodvrátíme celým srdcom, dotiaľ v našom živote nenastane nijaká skutočná zmena. (Cesta ku Kristovi, str. 16).

4. Požiadajte Boha, aby vám ukázal, či je ešte niečo potrebné urobiť ohľadne vášho konkrétneho hriechu. Ak váš hriech ovplyvnil niekoho iného, mali by ste ísť k tým, ktorým ste ublížili a požiadať ich o odpustenie (bez ohľadu na to či ho prijímu alebo nie). Ak ste niečo ukradli, mali by ste to vrátiť s úrokom. Ak ste klamali, mali by ste to napraviť, povedať pravdu a pokúsiť sa čo najviac zmierniť dôsledky vášho klamstva.

Dôležité: Tento krok má niekoľko výnimiek. Ak váš konkrétny hriech zahrňoval niečo, čo ste vo svojej mysli skrývali, ako napríklad chťič, žiarlivosť alebo závisť - potom NIE JE vždy vhodné priznať tieto konkrétne hriechy vašich zlých myšlienok cieľovým osobám.

Neexistuje presný vzorec na to ako napraviť chyby. Preto musíme ísť k Bohu a povedať: „**Bože, som ochotný urobiť všetko, čo je potrebné, aby som to napravil. Prosím, ukáž mi, čo mám spraviť.**” Je to ťažká modlitba, ale keď dovolíme Bohu aby nás nasmeroval, bude úžasné ako radikálne sa náš život môže zmeniť aj v krátkom čase. Boh niekedy môže chcieť, aby ste urobili niečo veľké k náprave toho čo ste spôsobili, ale inokedy môžu byť Jeho žiadosti jednoduchšie, ako napríklad začať prejavovať niekomu Kristovu lásku praktickým spôsobom.

5. Poslúchajte Boha v tom, k čomu vás vedie aby ste urobili. Keď hovoríte Bohu, že ste ochotní urobiť všetko, čo je potrebné, aby sa veci napravili, potom keď k vám hovorí, že

niečo musíte urobiť - urobte to! **Pripomínajte si Jeho zaslúbenia v Písme, modlite sa a On vám pomôže!**

Ako Jákob zápasil cez noc, aj my musíme zápasiť až do príchodu rána. Musíme stáť na Božom Slove: „*Nenechám ťa ísť, kým ma nepožehnáš! Nepustím ťa dokým mi nedáš vyslobodenie v tejto oblasti môjho života!*” Toto nie je trúfalá modlitba. Nemodlíme sa za svoje sebecké telesné žiadosti alebo túžby. Modlíme sa za víťazstvo nad duchovnými trhlinami v našom živote. Modlíme sa za duchovné opevnenie. Modlíme sa, aby sme mali nové srdce a nového ducha, aby sa Duch Svätý mohol skutočne vyliat v našom živote. Toto sú veci, ktoré nám Boh zaslúbil darovať.

6. Začnite si robiť záznam biblických veršov o zaslúbeniach, ktoré by ste si mohli pripomínať, keď ste pokúšaní vrátiť sa k svojim starým cestám. Kedykoľvek uvidíte, ako sa nepriateľ snaží priniesť duchovné kompromisy späť do vášho života, bojujte Božím slovom. Boh vám dá víťazstvo.

Ellen Whiteová nám hovorí: „*S bdelosťou a modlitbou môžu byť (naše) najslabšie miesta strážené tak, aby sa stali (našimi) najsilnejšími bodmi a (my) môžeme čeliť pokušeniu bez toho, aby sme boli premožení*” (*Pastoral Ministry*, str. 124).

Tieto myšlienky sú výňatky prevzaté z knihy s názvom: „Daring to Ask for More: Divine Keys to Answered Prayer,” (Odvaha prosiť viac: Nebeské kľúče pre vypočutú modlitbu, voľný preklad) os Melody Mason, Pacific Press 2014.